

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/672/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110233811
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:4110233811.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Daniela Ilavského v právnej veci žalobkyne: P. J., nar. XX. Q. XXXX, bytom X. XXXX/XX, D. Y., zastúpenej splnomocnenkyňou: Legal Cases s.r.o., Hlavná 48, Dunajská Streda, proti žalovaným: 1/ Konsolidačná, spol. s r.o., Štefánikova 79, Nitra, zastúpenej advokátom: JUDr. Juraj Tibenský, Štefánikova 15, Nitra, 2/ AKROPOLIS invest, s.r.o., Mostná 13, Nitra, zastúpenej advokátom: JUDr. Miroslav Belica Štefánikova trieda 79, Nitra, 3/ J. Y., nar. XX. K. XXXX, bytom W. XXXX/XX, U., o neplatnosť dražby, o odvolaní žalovanej 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 15. januára 2015 č. k. 7C/405/2010-303, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že dražba vykonaná žalovanou 1/ ako dražobníkom na dvojizbový byt č. XX na X. poschodí vo vchode XX, nachádzajúci sa v k. ú. D. Y. v obytnom dome so súp. č. XXXX, na parc. č. 138/1, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 51/2688-in k pozemku k parcele č. 138/5, 138/7, 138/8, 138/9, 138/10, vedené Okresným úradom, Správa katastra Dunajská Streda na LV č. XXXX pre k. ú. D. Y., osvedčená Notárskou zápisnicou JUDr. Miriam Danczi, notárom so sídlom v Nitre, Štefánikova 9, č. N 170/2010, Nz 44851/2010 zo dňa 19. novembra 2010 v prospech žalovanej 3/ na základe návrhu navrhovateľa dražby žalovanej 2/ je neplatná, II. vo zvyšku žalobu zamietol, III. žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania, o ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 39, § 3 ods. 1, § 151m ods. 9 a 10 O. z. (z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení zmien a noviel), § 25 a § 32 ZoDD (z. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách) a vecne dôvodil, že mal za preukázané, že žalobkyňi bol poskytnutý úver 300.000 niekdajších Sk na základe zmluvy o spotrebnom úvere pre obyvateľstvo uzavretej medzi OTP Bankou a žalobkyňou dňa 30. novembra 2014. Túto pôžičku žalobkyňa riadne splácala do apríla v roku 2009, kedy v dôsledku dlhodobej choroby sa stala čiastočnou invalidnou dôchodkyňou a stratila i prácu. Ešte v apríli 2009 požiadala banku o odklad splátok a reštrukturalizáciu úveru, ktorá by umožnila výhodnejšie úročenie jej úveru, keďže úroky v roku 2004 boli oveľa vyššie než v roku 2009, v banke jej oznámili, že jej žiadosť vybaví a dostane vyrozumieanie, žiadnu písomnú odpoveď nedostala, až v apríli 2010 obdržala od banky list, poslednú výzvu pred dražbou, v ktorej jej oznámili, že má začať okamžite splácať úver, inak banka pristúpi k dražbe. Dôvodil, že žalobkyňa nemohla uhrádzať svoj záväzok podľa splátkového kalendára, nakoľko ten jej nikdy nebol predložený a z e-mailovej komunikácii pobočky banky s jej centrálou vyplýva, že žalobkyňa bola v sústavnou kontakte s pobočkou banky a že žiadosť žalobkyne sa riešila, ale napriek riešeniu jej žiadosti banka ju nevybavila,

poslala jej len poslednú výzvu, v ktorej sa dozvedela, že môže dražbe predísť ak prvú splátku uhradí vo výške dvoch pôvodných splátok a následne bude plniť podľa konsolidačného splátkového kalendára, ktorý však neexistoval, žalobkyňa po obdržaní poslednej výzvy navštívila svoju banku, kde jej oznámili, že má zaplatiť naraz dve pôvodné splátky, preto dňa 3. mája v hotovosti do pokladne banky vložila 210 eur, v septembri 2010 jej už banka odmietla prijať ďalšiu splátku s odkazom, že v systéme banky už ako dlžníka nefiguruje a o jej úvere už banka informácie nemá, následne sa žalobkyňa dostavila do ústredia banky v Bratislave v septembri 2010 jej oznámili, že jej pohľadávka bola postúpená, informácie o výške postúpenej pohľadávky a komu má platiť odbrží písomne. Dňa 30. septembra 2010 obdržala žalobkyňa list od spoločnosti Debt Collector, v ktorom jej bolo oznámené, že táto spoločnosť postúpila pohľadávku 23. septembra 2009 na spoločnosť AKROPOLIS invest s.r.o. a v tejto zásielke zároveň bolo oznámené i začatie výkonu záložného práva od Prvej konsolidačnej a výzva na sprístupnenie nehnuteľnosti, spoločnosť Debt Collector s.r.o. neoznámilo akú pohľadávku a v akej výške postupuje na ďalšiu spoločnosť AKROPOLIS invest, nezákonným postupom veriteľa sa žalobkyňa dostala v septembri 2010 do situácie, keď fakticky nemala komu platiť, nakoľko nový dlžník Debt Collector s.r.o. neoznámil žalobkyni nadobudnutia pohľadávky, v akej výške, ani ju nevyzval na jej zaplatenie s uvedením svojich platobných údajov, oznámil jej len postúpenie pohľadávky bez uvedenia výšky pohľadávky a výšky postupovanej pohľadávky na ďalšieho veriteľa a zároveň banka odmietla prijať od žalobkyne plnenie. Za takéhoto skutkového stavu nový veriteľ speňažil žalobkyne jej jedinú domovú nehnuteľnosť za 23.185 eur, pričom po predaji nehnuteľnosti jej bola poštovou poukážkou bez akéhokoľvek uvedenia rozpisu pohľadávky výšky nákladov spojených s dražbou vrátená suma 5.760 eur. Súd prvej inštancie považoval za rozpor s dobrými mravmi okolnosti predaja nehnuteľnosti žalobkyne, správanie sa OTP Banky a.s. voči žalobkyni, keďže jej riadne neoznámila postúpenie pohľadávky na postupníkov, neoznámením výšky pohľadávky uplatňovanej voči žalobkyni na základe postúpenia pohľadávky, nezdôvodnením neprímeraných nákladov na dražbu. V časti určenia vlastníctva súd prvej inštancie žalobu zamietol dôvodiac, že rozhodol o určení neplatnosti dražby po právoplatnosti rozsudku sa vlastníctvo navráti do pôvodného stavu, teda žalobkyňa bude opäť vedená ako vlastníčka nehnuteľnosti. O trovách konania rozhodol tak, že v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. (z. č.99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení zmien a noviel) v konaní úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania, s tým, že túto vyčíslil až po právoplatnosti rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná 2/ a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a to pre nesprávne právne posúdenie veci, keď súd prvej inštancie nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav a pri použití vlastnej úvahy nedostatočne, resp. vôbec neodôvodnil svoje rozhodnutie. Namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s vyjadreniami a predloženými dôkaznými prostriedkami, nie je zrejmé akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Dôvodila, že žalobkyňa ako dlžníka si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej a záložnej zmluvy voči OTP Banke, riadne a včas a úver bol preto s účinnosťou ku dňu 24. septembra 2009 vyhlásený za predčasne splatný, pričom zo súdneho spisu má podľa súdu prvej inštancie vyplývať presný opak a to, že žalobkyňa riadne a včas splácala úver až do apríla v roku 2009. Z prehľadu prijatých platieb predložených žalovanou 2/ vyplýva, že žalobkyňa neplácala úver riadne a včas, ale nepravidelne a niektoré splátky aj úplne vynechala. Napriek uvedeným skutočnostiam bola žalobkyni poskytnutá možnosť splácať úver formou mesačných splátok aj po vyhlásení úveru za predčasne splatný a bolo požadované, aby predmetné splátky uhradila v súlade s dohodnutou zmluvou a to pravidelne každý mesiac. Naposledy bola žalobkyňa vyzvaná listom zo dňa 6. apríla 2010 a to poslednou výzvou pred dražbou nehnuteľného majetku, v zmysle ktorej mala okamžite začať splácať úver a to takým spôsobom, že prvá splátka mala byť zaplatená vo výške dvoch pôvodných splátok a ďalej mala žalobkyňa platiť podľa konsolidačného splátkového kalendára stanoveného OTP Bankou. Žalobkyňa dňa 3. mája 2010 síce vložila na účet vedený u pôvodného veriteľa sumu vo výške 210 eur, mala ju však zaplatiť do 25. apríla 2010 a teda opätovne neplnila včasť, následne dňa 30. júna 2010 vložila sumu vo výške 105 eur a dňa 28. augusta 2010 vo výške 100 eur, teda žalobkyňa neplnila riadne a včas a vynechala splátky za mesiac máj a jún 2010. Za zmätočné považovala i odôvodnenie súdu prvej inštancie, z ktorého vyplývalo, že žalobkyňa bola v sústavnom kontakte s bankou, že nemohla uhrádzať svoj záväzok podľa splátkového kalendára, lebo ten jej nebol predložený a že napriek riešeniu žiadosti bankou nebola táto vybavená a že z e-mailovej komunikácie má vyplývať, že má žalobkyňa splácať aspoň po 100 eur, keď takéto rozhodnutie považuje za arbitrárne. K postúpeniu pohľadávky uviedla, že nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že išlo o postup nezákonný, keď v zmysle § 526 ods. 2 O. z. nie je postupník za žiadnych okolností povinný

pri oznámení nadobudnutia pohľadávky predložiť dlžníkovi zmluvu o postúpení pohľadávky, tak ako to tvrdila žalobkyňa. Táto povinnosť pre postupníka nevyplýva ani z ust. § 526 ods. 1 O. z.. Poukázala i na okolnosť, že celý rad cesíí bol oznámený aj Okresnému úradu Dunajská Streda, katastrálny odbor, ktorý na základe zmluvy o postúpení pohľadávky vykonal zmenu záložného veriteľa z OTP Banky na spoločnosti DEBT COLECTOR a následne na spoločnosť AKROPOLIS INVEST s.r.o.. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 70 ods. 1, § 7 a § 1 ods. 1 Katastrálneho zákona. Za ďalšiu zmätočnosť odôvodnenia považovala vyjadrenie týkajúce sa omeškania veriteľa a omeškania dlžníka. Poukázala na ust. § 370 a nasl. Obchodného zákonníka a § 522 a nasl. Občianskeho zákonníka, z ktorých vyplýva, že základnou premisou omeškania veriteľa je schopnosť dlžníka riadne plniť svoj záväzok. Za nesprávne považovala i prijatie tvrdenia, že žalobkyňa sa pokúšala o prefinancovanie úveru, keď banka jej mala odmietnuť kvitanciu, k čomu namietla, že kvitancia znamená potvrdenie veriteľa o splnení finančného záväzku dlžníka a teda ak by žalobkyni aj vydala predmetnú písomnosť bez uhradenia pohľadávky, tak by išlo o tzv. simulovaný a teda neplatný právny úkon, ktorý by síce spĺňal formálne požiadavky, avšak postrádal by materiálny základ, t.j. reálne uhradenie dlhu. Dodala, že žalobkyňa nepredložila žalovanej 2/ žiadny návrh riešenia predmetnej situácie, ako napr. zmluvu o úvere uzatvorenú s bankou, bankový sľub a preto ani nemohla svojím konaním znemožniť zaplatiť žalobkyni svoj dlh. Dodala, že ak by odvolací súd aj cez všetky vyššie uvedené skutočnosti dospel k názoru, že žalobkyňa bola pripravená riadne a včas splniť svoj splatný záväzok žalovanej 2/, Prvá konsolidačná spol. s r.o. oznámila žalobkyni listom zo dňa 26. októbra 2010, ktorý si žalobkyňa prevzala 27. októbra 2010 číslo účtu kam žalobkyňa ako dlžník mohla splniť svoj splatný záväzok. Na každej písomnosti spoločnosti Prvá konsolidačná spol. s r.o. bolo uvedené aj jej číslo účtu. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 19 ods. 1 písm. k) ZoDD. Dodala, že žalobkyňa mohla splniť svoj splatný záväzok plnením postupcovi alebo plnením do úradnej úschovy a v oboch prípadoch by došlo k splneniu dlhu a nemuselo by dôjsť k dražbe. K vyššie uvedenému však mohlo dôjsť jedine za predpokladu, že by žalobkyňa disponovala peňažnými prostriedkami k úhrade svojho splatného záväzku. K znaleckého posudku, k určeniu ceny uviedla, že výška nie je dôvod určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby. Poukázala na ust. § 21 ods. 2, § 12 ods. 1 ZoDD a na konštantnú judikatúru a to rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. októbra 2013 sp. zn. 8Co/59/2013, Rozsudok Okresného súdu Kežmarok zo dňa 12. októbra 2012 sp. zn. 4C/126/2010 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 28. januára 2009 sp. zn. 21Cdo/1263/2008. K dobrým mravom uviedla, že nie je možné použiť ust. § 3 O. z. na právne vzťahy medzi záložnými veriteľmi a vlastníkom bytu alebo rodinného domu pri zániku jeho vlastníctva na základe uplatnenia záložného práva, v tejto súvislosti poukázala na ust. § 853 O. z.. Záverom dodala, že ak súd prvej inštancie mal cez prizmu dobrých mravov hodnotiť rad cesíí, tak je na mieste, aby cez prizmu dobrých mravov hodnotil aj konanie žalobkyni, dlžníčky, či táto naozaj využila všetky inštitúty spôsobilé privediť splnenie jej záväzku, ktoré jej ponúka právny poriadok. Rad cesíí neodporuje ust. § 3 O. z., nakoľko žalobkyni bola výška pohľadávky riadne vyčíslená a oznámená, jej postúpenie bolo žalobkyni oznámené ústredím OTP Banky a bol jej poskytnutý dostatočný časový priestor na úhradu svojho splatného záväzku. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a odvolaniu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalobkyňu k náhrade trov konania žalovanej 2/.

3. Žalovaní 1/ a 3/ sa k odvolaniu žalovanej 2/ nevyjadrili.

4. Žalobkyňa sa vyjadrila k odvolaniu žalovanej 2/ tak, že s tvrdeniami obsiahnutými v odvolaní nesúhlasí. Uviedla, že pôžičku poskytnutú OTP Bankou Slovensko riadne splácala od novembra 2004 do apríla roku 2009, kedy sa v dôsledku dlhohodobej choroby stala čiastočne invalidnou a stratila zároveň prácu, túto skutočnosť oznámila banke ihneď, požiadala o odklad splátok a o reštrukturalizáciu úveru. V banke jej oznámili, že jej žiadosť vybaví a dostane vyrozumie, až v apríli 2010 obdržala od banky list, poslednú výzvu pred dražbou. Do toho času bola v dôsledku viacerých osobných stretnutí v pobočke banky v oprávnenom v domnení, že sa jej odklad splátok úveru vybavuje. Z listinných dôkazov však vyplynulo, že pobočka banky odstúpila na centrálu jej žiadosť. Dodala, že jej zmluvný vzťah s bankou bol vzťahom spotrebiteľským a listinnými dôkazmi bola pravdivosť jej vyjadrení potvrdená. Uviedla, že na ústredie v septembri 2010 oznámili, že pohľadávka bola postúpená a bližšie informácie o výške postúpenej pohľadávky a komu má platiť obdrží písomne, žiadne oznámenie však nedostala a úver už nemala možnosť splácať. Poukázala, že takéto správanie banky bolo v rozpore s ustanovením § 3 O.z., nezákonným konaním a konaním v rozpore s dobrými mravmi banka pri výkone svojich práv zasiahla do právom chránených práv žalobkyne, keď po riadnom vyše štvorročnom splácaní spotrebného úveru 300.000 niekdajších Sk jej žiadosti o riešenie úverového vzťahu v dôsledku okolností, ktoré na jej strane objektívne, bez jej zavinenia nastali, banka bez oficiálnej odpovede pristúpila v čase

riešenia tejto žiadosti k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt bez oznámenia tejto skutočnosti žalobkyni, pričom k postúpeniu došlo 23. septembra 2010 bez toho, aby relevantným spôsobom sa žalobkyňa dozvedela, kto jej nový veriteľ a komu má svoj dlh splácať a v akej výške. Dražbou bytu za 23.850 eur prišla o svoju jedinú domovú nehnuteľnosť. Poukázala, že oznámenie o postúpení pohľadávky z OTP Banky na Debt Collector s.r.o. jej nebolo vôbec oznámené ani zo strany postupcu, ani zo strany nadobúdateľa pohľadávky a spoločnosť Debt Collector s.r.o. nepreukázala nadobudnutie pohľadávky od banky a taktiež neoznámila žalobkyni postúpenie. Strohé oznámenie spoločnosti Debt Collector s.r.o. o postúpení na žalovanú 2/ 30. júna 2010 nebola taktiež pravdivé, nakoľko v súdnom konaní bolo preukázané, že táto spoločnosť nadobudla pohľadávku od OTP Banky 22. septembra 2010 a následne 23. septembra 2010 ju previedla na spoločnosť AKROPOLIS invest, teda na žalovanú 2/. Dodala, že zmluva o postúpení pohľadávky zaslaná žalobkyni nebola, žalobkyni nebola predložená žiadna identifikácia pohľadávky vrátane výšky pohľadávky a nedostala ani informáciu o skutočnej výške pohľadávky, ktorú mala spoločnosť Debt Collector a následne AKROPOLIS invest nadobudnúť a aká bola v skutočnosti vymáhaná suma v dražbe jej nehnuteľnosti. Poukázala na ustanovenie § 526 O. z., pričom nestačí iba oznámenie o tom, že došlo k postúpeniu pohľadávky, ale zákon predpokladá preukázanie postúpenia pohľadávky, najmä predložením zmluvy o postúpení pohľadávky, čo sa v okolnostiach prípadu nestalo. Uviedla, že nezákonným postupom veriteľa sa dostala v septembri 2010 do situácie, keď fakticky nemala komu platiť, keď nový dlžník Debt Collector s.r.o. jej nezoznámil nadobudnutie pohľadávky a nevyzval na jej zaplatenie s uvedením svojich platobných údajov, len oznámil postúpenie bez uvedenia výšky pohľadávky a výšky postupovanej pohľadávky na ďalšieho veriteľa. Dodala, že odmietnutím prijatia plnenia pôvodným veriteľom sa s poukazom na ustanovenie § 520 O. z. žalobkyňa nedostala do omeškania s plnením svojho dlhu. Namietala, že v rámci dražby svojej nehnuteľnosti vykonanej žalovanými 1/ a 2/ uhradila celkom 18.090 eur, pričom z jej dostupných dokladov výška zostatku pohľadávky OTP Banka voči nej predstavovala 9.634 eur a nehnuteľnosť bola odpredaná za 23.850 eur, odmena dražobníka 1.926 eur a pričítaním tejto odmeny k výške jej záväzku zostali nevyúčtované náklady dražby v sume 6.530 eur. Poukázala na ustanovenie § 3 a § 39 O. z. majú za to, že výkon práv žalovanej 2/, resp. pôvodného veriteľa nemal a nemohol bez právneho dôvodu zasahovať do oprávnených záujmov žalobkyne, čo sa v okolnostiach prípadu stalo, keď realizáciou práv veriteľa došlo k poškodeniu práv navrhovateľky ako spotrebiteľky zo spotrebného úveru poskytnutého jej OTP Bankou. V dôsledku nedodržania zákonných predpokladov na účelné postúpenie pohľadávky v súlade s § 526 O. z., v dôsledku bezohľadného správania sa banky voči žalobkyne ako aj ďalších veriteľov, ktorí bez riadneho preukázania nadobudnutia pohľadávky určenia jej výšky pristúpili ihneď k realizácii záložného práva, pri ktorom bolo porušené ustanovenie § 12 ZoDD nesprávnym určením všeobecnej hodnoty predávaného bytu, nevyúčtovaním rozsahu výkonu záložného práva vrátane nákladov vynaložených na vykonanie záložného práva a použítí výťažku z predaja zálohu, vrátane nepreukázania týchto nákladov predpokladaných ustanovením § 151m ods. 9 O. z.. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP, použitého s odkazom na § 470 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného OSP, akt. 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP, akt. § 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 201 a § 202 OSP účinného v čase podania odvolania s použitím § 470 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP aj § 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 212 ods. 1 OSP, akt. § 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), postupom na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP) zopakoval a doplnil výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi (§ 384 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

6. Zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), účinným od 1. júla 2016, bol zrušený doterajší procesný predpis o konaní pred súdom - zákon č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Preto je ho v zmysle § 470 ods. 1 CSP potrebné aplikovať aj na toto konanie začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Zohľadniac vzájomný vzťah ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej účinnosti procesnoprávných noriem (§ 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých odvolaní, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (§ 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej právnej úpravy o odvolaní a odvolacom konaní sa v prípade týchto odvolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa a so všetkými dôsledkami. Úplná účinnosť týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri odvolaniach podaných od uvedeného dňa.

8. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie 23. decembra 2010 domáhala 1. určenia, že dražba vykonaná žalovanou 1/ ako dražobníčkou na dvojizbový byt č. XX na X. poschodí vo vchode XX, nachádzajúci sa v k. ú. D. Y. v obytnom dome so súp. č. XXXX, na parc. č. 138/1, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 51/2688-in k pozemku k parcele č. 138/5, 138/7, 138/8, 138/9, 138/10, vedené Okresným úradom, Správa katastra Dunajská Streda na LV č. XXXX pre k. ú. D. Y., osvedčená Notárskou zápisnicou JUDr. Miriam Danczi, notárom so sídlom v Nitre, Štefánikova 9, č. N 170/2010, Nz 44851/2010 zo dňa 19. novembra 2010 v prospech žalovanej 3/ na základe návrhu navrhovateľa dražby žalovanej 2/ je neplatná ako i určenie, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou vyššie popísaných nehnuteľností. Súd prvej inštancie druhú časť žaloby zamietol pre nepreukázanie naliehavého právneho záujmu, pričom táto zamietajúca časť rozsudku nebola odvolaním napadnutá.

9. Odvolací súd v súlade s § 384 C.s.p. zopakoval dokazovanie výsluchom strán sporu na nariadenom odvolacom pojednávaní dňa 14. februára 2017 a oboznámil prečítaním obsahu listinné dôkazy a to zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 30. novembra 2004 a výzvu OTP Banky vyhlásenie úveru za predčasne splatný a oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 9. septembra 2009.

10. Z výsluchu žalovaného 2/ vyplynulo, že zmluva o zriadení záložného práva bola odovzdaná v rámci dokumentácie spoločnosti AKROPOLIS invest, s.r.o., teda žalovanej 2/ a čo sa týka platnosti formálnych náležitostí zmluvy, tieto skúmal kataster pri povolení vkladu záložného práva a preto túto zmluvu považuje za platnú, za zmluvu, ktorá obsahuje všetky náležitosti v zmysle tohto ustanovenia a obsahuje aj výšku zabezpečovanej pohľadávky s uvedením, že zabezpečuje poskytnutú istinu spolu s príslušenstvom, ktoré k nej prirastie. Dodal, že rieši sa spotrebiteľská zmluva a jej zosplatenie podľa § 53 ods. 9 O. z..

11. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že nemohla svoj záväzok splniť, nakoľko spoločnosť Debt Kollektor jej oznámila len to, že postupuje svoju pohľadávku na ďalší subjekt, nebolo jej oznámené nadobudnutie pohľadávky od OTP Banky a doposiaľ jej neboli predložené zmluvy o postúpení pohľadávky, nebola jej predložená ani výška, ktorá má byť vymáhaná. Uviedla, že záložnú zmluvu považuje za neplatnú, keďže neustanovuje najvyššiu hodnotu pohľadávky, neustanovuje celok pohľadávky. Dodala, že OTP Banka zasielala všetku dokumentáciu na adresu X., kde mala žalobkyňa i trvalé bydlisko, ale postúpenie pohľadávky bolo doručované na adresu Q.. Y.. Dodala, že nedošlo k zosplateniu pohľadávky v zmysle zákonom upraveného spôsobu.

12. Odvolací súd oboznámil zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 30. novembra 2004, v ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dunajská Streda pod č. V 5067/04 1. decembra 2004, pričom z článku 1 zmluvy vyplýva, že zabezpečovanou pohľadávkou je pohľadávka zo zmluvy o spotrebnom úvere č. 123301104 SÚ zo dňa 30. novembra 2004, na základe ktorej sa záložný veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníčke vo výške 300.000 niekdajších Sk a dlžník sa tento zaviazal splácať s príslušenstvom v splátkach a termínoch podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve o úvere, pričom posledná splátka je splatná 20. novembra 2019. Záložným právom sa zabezpečuje pohľadávka záložného veriteľa na splatenie uvedeného úveru spolu s jeho príslušenstvom, úrokmi, úrokmi z omeškania, poplatkami a ostatnými pohľadávkami, zmluvnými pokutami, pričom záložné právo zabezpečuje aj pohľadávku, ktorá vznikne po odstúpení od zmluvy o úvere, pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej zmluvy v súvislosti zo zmluvou o úvere. Záložné právo zabezpečuje pohľadávku na zaplatenie zmluvnej pokuty dojednej v tejto záložnej zmluve a všetky náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávok s príslušenstvom uvedených v bode 2 tohto článku.

13. Odvolací súd oboznámil i výzvu OTP Bank a.s., vyhlásenie úveru za predčasne splatný a oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 9. septembra 2009 adresovaný žalobkyni, v zmysle ktorej bola žalobkyňa vyzvaná, aby do 7 dní od doručenia tejto výzvy uhradila istinu 305,22 eur, úroky 508,11 eur, úroky z omeškania 1,54 eur a poplatky 17,28 eur s tým, že ak túto sumu zaplatí, tak naďalej bude môcť splácať úver mesačnými splátkami stanovenými v zmluve a ak v lehote 7 dní neuhradí stáva sa celý úver predčasne splatný a je povinná ho uhradiť jednorázovo, keď ide o sumu vo výške 8.984,17 eur z toho istina 8.416,52 eur, úroky 548,83 eur, úroky z omeškania 1,54 eur, poplatky 17,28 eur, pričom táto listina bola doručená žalobkyni 24. septembra 2009 na adresu X. XXXX/XX, D. Y..

14. Odvolací súd oboznámil i oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 22. septembra 2010, v zmysle ktorého malo byť žalobkyni oznámené, že dňa 22. septembra 2010 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou OTP Banka Slovensko a Debt Collector, s.r.o. Nitra, na základe ktorej postupca ku dňu 22. septembra 2010 postúpil svoju pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o bezúčelovom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo zabezpečená nehnuteľnosťou na postupníka. Toto oznámenie o postúpení pohľadávok však žalobkyni doručené nebolo, keďže sa jej doručovalo na nesprávnu adresu Q.. Y. XXX/XX,. D. Y. odkiaľ sa i vrátil doručovaný list ako nedoručiteľný.

15. Odvolací súd ako predbežnú otázku posudzoval platnosť záložnej zmluvy.

16. Podľa § 21 ods. 2 ZoDD dotknutá osoba môže podať žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby do troch mesiacov od jej vykonania. Termín dobrovoľná je spojený s obdobím vzniku záložnej zmluvy, keď sa dojednáva záložné právo a spotrebiteľ dáva súhlas s mimosúdnym predajom svojej nehnuteľnosti a vzhľadom na formulárovú zmluvu nemá fakticky možnosť meniť obsah zmluvu. Inštitút dobrovoľnej dražby je inštitútom, ktorý vo svojej podstate vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy SR s dosahom na ústavné právo na obydlie podľa čl. 19 v spojení s čl. 20 Ústavy SR a to bez akejkoľvek preventívnej ingerencie súdnej moci.

17. Podľa § 151b ods. 1, 2 a 3 O. z. záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnutelnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona (1). V zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje a záloh (2). V zmluve o zriadení záložného práva sa určí najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky (3).

18. Podľa § 151c ods. 1 O. z. záložným právom možno zabezpečiť peňažnú pohľadávku, ako aj nepeňažnú pohľadávku, ktorej hodnota je určitá alebo kedykoľvek počas trvania záložného práva určitelná.

19. Podľa § 151mb ods. 1 O. z. záložné právo k pohľadávke sa vzťahuje aj na dlžné úroky a ostatné jej príslušenstvo.

20. Podľa § 121 ods. 3 O. z. príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

21. Podľa § 37 ods. 1 O. z. právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný; podľa § 39 rovnakého zákona neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom,

22. Z vyššie citovaného ustanovenia § 151b O. z. vyplýva, že zmluva o zriadení záložného práva musí obsahovať podstatné náležitosti a to určenie pohľadávky, ktorá je zabezpečená záložným právom a označenie zálohu. V prípade, že zmluva neobsahuje vyššie uvedené podstatné náležitosti, je absolútne neplatným právnym úkonom. Podstatnou náležitosťou záložnej zmluvy je teda určenie pohľadávky na uspokojenie ktorej je záložná zmluva uzavretá. Ustanovenie § 151b ods. 3 O. z. však vyžaduje aj uvedenie najvyššej hodnoty istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, ak hodnota zabezpečenej pohľadávky nevyplýva zo samotnej zmluvy o zriadení záložného práva. Doslovný výklad citovaného ustanovenia nasvedčuje tomu, že ide o podstatnú náležitosť zmluvy. V prejednávanej veci

sa zabezpečovala pohľadávka, ktorá mala ešte len v budúcnosti vzniknúť, v zmluve bola vymedzená v čl. I. tak, že zabezpečuje pohľadávku zo zmluvy o spotrebnom úvere z 30. novembra 2004 úver vo výške 300.000 niekdajších Sk a z článku 2 vyplýva, že i spolu s jeho príslušenstvom, úrokmi, úrokmi z omeškania, poplatkami a ostatnými pohľadávkami a zmluvnými pokutami vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere a z odseku 3 vyplýva, že taktiež zabezpečuje pohľadávku na zaplatenie zmluvnej pokuty dojednanej v záložnej zmluve a všetky náklady spojené s uplatnením a vymáhaním pohľadávok s príslušenstvom uvedených v bode 2 a 3 tohto článku. Takto široko koncipovanú pohľadávku bez jasného určenia hodnoty nie je možné považovať za jasnú, zrozumiteľnú a jednoznačnú. Odvolací súd má preto za to, že náležitosťou zmluvy malo byť i určenie najvyššej hodnoty istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje a to v súlade s § 151b ods. 3 O.z.. Vzhľadom k tomu, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti neurčuje maximálnu, najvyššiu možnú hodnotu, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje je neplatná.

23. Zákon v ustanovení § 151c ods. 1 O. z. ani v ďalších ustanoveniach týkajúcich sa záložného práva neurčuje, ktoré údaje o zabezpečovanej pohľadávke sú dostatočné na jej presnú identifikáciu. Občiansky zákonník len uvádza, že hodnota zabezpečovanej pohľadávky musí byť určitá, resp. kedykoľvek určiteľná. Z judikatúry súdov Slovenskej republiky vyplýva, že pri peňažnej pohľadávke bude takým určením obvykle jej vyčíslenie - suma. Okrem už existujúcej platnej pohľadávky možno záložným právom zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá vznikne v budúcnosti, pričom požiadavka identifikácie budúcej pohľadávky je splnená, ak je identifikovaná osobou veriteľa, osobou dlžníka a určitým druhovým vymedzením. V danom prípade súd dospel k záveru, že zabezpečená pohľadávka nebola dostatočne určitá, pričom v záložnej zmluve nebola uvedená najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa zabezpečovaná pohľadávka zabezpečuje.

24. Odvolací súd taktiež dospel k záveru, že nebolo dodržané zákonné ustanovenie § 526 O.z.. OTP Banka neoznámila postúpenie pohľadávky na Debt Collector s.r.o. a ani nadobúdateľ pohľadávky Debt Collector s.r.o. neoznámil žalobkyni nadobudnutie pohľadávky od banky. Následne Debt Collector s.r.o. len stroho oznámil postúpenie svojej pohľadávky na žalovanú 2/, ktorú mal nadobudnúť 30. júna 2010, ktorá informácia pravdivá nebola, keďže pohľadávku nadobudla od OTP Banky už dňa 22. septembra 2010 a nie 30. júna 2010. V oznámení spoločnosti Debt Collector s.r.o. však nebolo uvedené akú pohľadávku, v akej výške nadobudla a v akej ju postupuje na ďalšiu spoločnosť AKROPOLIS invest. Podľa § 526 O. z. oznámenie dlžníkovi o postúpení pohľadávky je jednostranný úkon adresovaný dlžníkovi. Povinnosť oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky sa ukladá pôvodnému veriteľovi, ktorý však túto povinnosť nesplnil, nakoľko neoznámil dlžníkovi, že svoju pohľadávku postúpil, komu ju postúpil, v akej výške a na aké platobné miesto má ďalej dlžník plniť svoj záväzok. Keďže pôvodný veriteľ túto svoju povinnosť opomenul, účinnosť postúpenia pohľadávky voči dlžníkovi mohol privodiť nový veriteľ tým, že preukázal postúpenie pohľadávky, čo však sa v danej veci nestalo. Ani jeden z troch veriteľov žalobkyni neoznámil aká je vlastne výška pohľadávky voči nej, resp. v akej konkrétnej výške nadobudli od OTP Banky pohľadávku. Vzhľadom na tieto okolnosti účinky postúpenia pohľadávky voči dlžníčke nemohli nastať, pričom pôvodný veriteľ odmietol prijať plnenie od dlžníčky v septembri 2010. Nezákonným postupom veriteľa sa žalobkyňa dostala do situácie, keď fakticky nemala komu plniť, nakoľko nový dlžník jej neoznámil nadobudnutie pohľadávky a zároveň pôvodný veriteľ, banka, odmietla prijať od žalobkyne plnenie. Možno teda konštatovať, že práve správaním sa veriteľov bolo zmarené plnenie žalobkyni.

25. Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a z jeho odôvodnením v smere, že zo strany ako pôvodného veriteľa, tak i zo strany žalovaných 1/ a 2/ došlo ku konaniu v rozpore s dobrými mravmi. Podľa teórie i súdnej praxe sa výkonom práva v zmysle § 3 ods. 1 O. z. rozumie uplatňovanie subjektívnych občianskych práv spôsobom, ktoré objektívne právo subjektom dovoľuje, resp. na ktoré ho oprávňuje a ktoré zároveň smeruje k výsledku sledovanému objektívnym právom. Výkon práva, uskutočňovaný pod ochranou právneho poriadku, pojmovovo vylučuje protiprávnosť a tým i uloženie sankcie. Súdna prax používa ustanovenie § 3 ods. 1 O. z. aj vo význame normatívnom a nie len ako interpretačné pravidlo, ale ako korektívum ekvity, pre tú oblasť, ktorú potrebuje dostať do idey spravodlivosti pri rozhodovaní, nachádzajúc maximum sociálnej etiky, ktorej prisudzuje regulatívny princíp. Následkom výkonu práv a povinností v rozpore s dobrými mravmi, ktorý má sankčnú povahu je neposkytnutie ochrany práv.

26. Odvolací súd vzhľadom na neplatnosť záložnej zmluvy, nemohla sa platne konať dobrovoľná dražba podľa § 387 ods. 1 C.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

27. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa a podľa § 396 ods.1 a § 255 ods.1 C.s.p. jej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

28. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).